

Danskeren.

Lördags-Udgave.

„Danskere“ koster kun \$1.50 per Aargang.

Danskere“ udkommer hver Onsdag og Lørdag

Nr. 20.

Blair, Nebr., Lørdag d. 8. Marts 1902.

11te Aarg.

Amerika.

Ingen hjælp for Boerne. Washington, Marts 5. — De for. Stater kan ikke og vil ikke blande sig i Kampen i Sydafrika, erklærede Præsident Roosevelt i Slutningen af en Konferenc med Boer Repræsentanterne Wolmarus og Besfels. Præsidenten modtog de to herrer som Privatmand og ikke som en Nations officielle Udsendinge. De ledsagedes til det Hvide Hus af Dr. Fr. Mueller fra Orange Fristaten og havde en 15 Minutters lang Samtale med Præsidenten, som opmærksomt hørte paa, hvad de havde at sige.

For deres Besøg hos Præsidenten, havde de haft en Samtale med Sekretær han. De klagede over det ameritanle Salg til Transvaal af Heste og Kvæg til engelsk Forbrug; men han mente, at det ikke ad lovlig Vej kunde forhøjes den ameritanle Farmer at sælge sine Produkter, hvor han kunde faa højeste Pris for dem. Endvidere fremholdt han, at Amerika i dette Stykke havde forholdt sig aldeles neutral, idet der heller ingen Hindringer var lagt i Vejen for Udsættelsen af saadanne Produkter til Boerne.

Stolens Tugt. Vincennes, Ind., Marts 6. — Professore C. A. Quigles Ansigning om Afsted som Beskytter for Besiddelse Stolen var en Følge af det opsigtsvækkende Angreb, Eleverne fra 8. Klasse forleden Aften gjorde paa Lærerne. Eleverne bombarderede Professore Quigle, Miss Water og Miss Kicker med Sten. En af Drengene truede med at slaa Miss Water i Ansigtet, men holdt inde, da nogle af de andre Drengene sagde, at det var fejgt at slaa en Dame. En anden Lærerinde, Miss Nellie Jones, fik imidlertid sit Ansigt stungt mishandlet. Blant andret var hendes Overlæbe slået og flere af hendes Tænder slaaet ud. Den Knægt, som overskød Miss Jones, er en Nevs af Aldermann Henry Bushing.

Og saa Skoleungdom. — Terra Haute, Ind., Marts 5. — 80 Elever ved den offentlige Skole i Seelyville, Ind., har gjort Strejke forloj af deres Lærerinde tætte paa Sporvognene fra det boycottede Sporvognskompani.

Den kærsligthed. Elmwood, Ind., Marts 6. — Miss Daisy Smith, en rig Pige her fra Wren, rejste i Gaar til Manila, hvor hun skal ægtes til E. C. Glover. Miss Smith sparede for nogen Tid siden, mest for Morfats Skyld, paa et Vægtestabstilbud i Wiven, og dette gav Anledning til en livlig Korrespondance mellem hende og hendes tilkommende Mand. Korrespondancen endte med, at de blev enige om at gifte sig.

Til Cuba. New York, Marts 6. — Miss Alice Roosevelt, ledsaget af Harriet Blaine, vil afrejse fra Fort Tampa til Havana paa Tirsdag i næste Uge. De skal være Generalguvernør Woods Gæster i 3 Uger.

Mærkelig Hille. Laporte, Ind., Marts 6. — William Tobin ligger for Døden paa Grund af voldsom Hille. Den begyndte i Søndags og har holdt sig hele Tiden siden. Lægerne har forgæves søgt at slække den.

Postkontor plyndret. Columbus, O., Marts 6. — Pengekabet i Westerville Postkontor blev sprængt med Dynamit i Gaar. Tyvene stalle sig i Besiddelse af Primærter for \$1,200 og flere Hundrede Dollars i Kontanter.

Stor Brand. Pittsburg, Pa., Marts 6. — 15 Huse i Scoenville, en Forstad til Pittsburg, nebrbrændte i Gaar Morges, og 150 Mennesker er husvilde.

Dræbt ved Telefonen. Duluth, Minn., Marts 6. — Et mærkeligt Myktilfælde fandt Sted her i Gaar, da James J. McKusick blev dræbt af et elektrisk Stød, medens

han stod og talte gennem Telefonen. McKusick var i sit Hjem og stod paa et Jern Register for Varmedningen. Det antages, at Telefontraadene ved et Tilfælde er blevet trykset, og at McKusick, som stod paa Metal, blev ledt i Ledningen. Just som han talte, tastede han pludselig begge Hænder i Vejret, syntes at skine over hele Legemet og faldt død om. Han var 29 Aar.

100 Aars Jubilæum. Cincinnati, O., Marts 6. — Hundrede-aarsdagen for Cincinnati's Incorporation som By blev fejrlig holdt i Gaar. Efter Ordre fra Krigsdepartementet i Washington blev der kl. 12 Middag aflyst 21 Kanonstod fra Fort Thomas. I City Hall holdtes om Eftermiddagen Tale af fremragende Embedsmænd og Borgere. Festselskaberne sluttede med en Bantet om Aftenen.

Rosen Prins Henry. Indianapolis, Marts 6. — En lille Dreng, som saa Dagens Lys, just som Toget, der bragte den tytte Prins til Indianapolis, antom, fik i Daaben Navnet Prince Henry Proveschell.

En romantisk Historie. Indianapolis, Marts 6. — Den begynder med et Giftermaal mellem en meget smut 15 aarig Pige og en meget ældre Mand Jacob Reynolds. Da han havde levet en Tid sammen med sin Barnehuustru, forlod han hende og deres Barn, en lille Pige. Hun ventede paa ham i mange Aar, men fik saa Skilsmisse og giftede sig med en rig Mand i St. Louis. Reynolds hørte om Skilsmissen og det paafølgende Giftermaal og besluttede at hævne sig. I den Hensigt begav han sig til St. Louis, hvor han saa sit Enit til at røve sin Datter. Moderen og hendes Mand sendte straks Detektiver paa Sporet efter de to med det Resultat, at de blev fanget sidste Onsdag.

Under stort Bevogning og i Lærter blev Reynolds med Barnet sat ind i et Tog for at blive ført til Kentucky, hvor han hører hjemme. Reynolds truede med, sørend han gik til Kentucky, vilde han tæse sig ud af Toget med Barnet, og han fuldsæte sin Trudsel, før nogen kunde tænke paa at forhindre det.

14 Timer senere i en Afstand af 15 Mil fra det Sted, hvor han sprang ud af Toget, blev de fundne. Baade han og Barnet var slemme medtagne af Faldet fra det hurtiggaaende Tog.

Heste og Mulsæler til Sydafrika. I Følge den officielle Statistik i England, er der mellem 1. Oktober 1899 og 31te December 1901, udført 77,101 Heste og Mulsæler fra Amerika til Sydafrika.

Stangeltlem i aften Dkse. Henry Matteson af Wender, Nebr., er blevet bragt til Sioux City for at opereres i Haab om at redde hans Liv fra de Væsnere, som blev ham tilføjet af en Dkse. Drets Horn var afstilt på, og Dksen mentes at være ufærlig. Den angreb Matteson i Marken, hvor ingen kunde høre hans Raab, trampede paa ham og brækkede Rygraden.

Til at forhandle Bøger og Blade fra Danish Luth. Publ. House overalt i de Forenede Stater, hvor der findes Salg for danske Bøger og hvor der er Danske, som endnu vil læse gode danske Bøger og Blade.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Danmark.

Salg af de vestindiske Der.

Skandalen.

Kapt. W. Christmas Dirichsen Holmsfeldt har nu under Ebs Tilbud afgivet den Erklæring, „at intet Medlem af de Forenede Staters loggivende Forsamling hverten direkte eller indirekte, mig bekendt, er petuniært interesseret i Salget.“

I den Anledning skriver Hr. Fr. v. Jesen i „Nationaltidende“ følgende: Den Mand, der har udstedt nævnte Erklæring, er den samme, som har tilfødt den danske Regering, paa hvis Vegne han foregav at have handlet, en Indberetning (af 1. Oktober 1900), der Side op og Side med taler om Bestiitser. Til Belysning af Erklæringen kan det dog sikret være nok at anføre Citater af denne Indberetning. Paa sin første Rejse til Amerika (Oktober 1899) knyttede Hr. Christmas sig til Firmaet Abner McKinley & Brown, hvorom det hedder:

Baade Mr. Brown og Mr. Abner McKinley har deres Gang i det hvide Hus i Washington; de tender paa det nøjeste alle Kragepøje gennem Kongressen og ved, hvilke Kongresmedlemmer der skal betales, saavel som Maaden, paa hvilken det skal udføres. Som Situationen var, kunde jeg ikke være allfor træsken i Valget af Hjalperne, og jeg maatte sige, at de herrer Brown og Abner McKinley har udet mig fortrinlig Bistand.

Paa sin anden Rejse til Amerika (Begyndelsen af Aaret 1900) kommer Hr. Christmas i direkte Berøring med Kongressen, og han giver selv følgende Stildring af de Midler, han anvendte overfor dens Medlemmer:

Jeg gjorde Bekendtskab med mange Medlemmer af Kongressen og havde snart den ene, snart den anden til Middag eller Aften paa Hotel Raleigh, hvor jeg boede. Det kostede mig mange Penge; thi Washington er en af de dyreste Byer i Verden; navnlig Middagene paa Hotellet kostede meget. Det var ikke alle Kongresmedlemmerne, men ogsaa Privatsekretærer, som jeg maatte invitere. Jeg havde til min Assistance færlig to Mand, E. W. Knox, der var intim Ven af Senator Mark Hanna, samt Richard P. Evans, en Sagsfører i Washington, som repræsenterede Mr. Gardner og hans Venner i „Huset“. Disse to deltog ivrigt i den „personlige Agitation“, idet de talte med en stor Mange Kongresmedlemmer og agiterede for Købet af Derne.

Jeg havde Kontrakt med dem begge, hvoefter de og gennem dem disse Medlemmer af Kongressen slutte have Andel i Kommissionen, hvis Salget kom i Stand, men de to Herrer's Agitationsudgifter, d. v. v. Regninger paa Restauranter og Hoteller maatte jeg betale.

I det hele sammensætter Hr. Christmas sin Dptættelse i den Udtaalelse, at „Senator Lodge er den eneste absolut ubestikkelige politiske Personlighed“, han har mødt i Amerika. Efterhaanden vokser imidlertid Forholdene Kaptajn Christmas over Hovedet, idet hans ameritanle Forbindelse — stadig efter hans Fremstilling — forlanger Garanti for Indfrielsen af hans Løfter. Han stiller selv Situationen i følgende Ord:

Jeg kunde ikke længere undvære en Garanti for de Pengesummer, jeg havde maattet udløse. Mine egne Pengemidler var udtømte, jeg maatte indfrænte mig til at leve saa økonomist som muligt i New York; jeg kunde ikke længere ofre Penge paa Senatorer og Kongresmedlemmer og maatte lade Mr. Knox og Mr. Evans vide, at jeg ikke længere kunde beskrive deres Udgifter.

Et andet Sted udtrykker Hr. Christmas det samme i disse Ord: „At de

stifte Polititære og købe Journalistter paa Kredit er i og for sig overmaade vanførlig, og Garantier maa under alle Omstændigheder til.“ Men denne Dgave maa det alligevel være lykkedes ham at løse, thi han resumerer selv sin Virksomhed i Amerika paa følgende Maade:

Jeg havde efter bedste Evne arbejdet for Sagen. Jeg havde talt med flere Hundrede Personer, frettet et Utal af Avisartikler, konfereret, overalt, bestuffed, givet Middage og Soupers, brugt alle mine Penge, saant flere og atter brugt dem.

Senimod Slutningen af sin Rapport slaar Kapt. Christmas dernæst fast, at han har

Forpligtelser overfor de Personer, der saa ihærdigt havde støttet mig baade i Kongressen og i Pressen. Og disse Personer vilde utvivlsomt, hvis de saa deres Forandringer negligerede og deres Interesser truede, arbejde med lige saa stor Zuer mod Sagen, som de før havde arbejdet for den.

Da det imidlertid ikke lyktes Hr. Christmas at staae nogen Garant for de Summer, han „maatte tilbyde i Tilfælde af Sagens heldige Tilsebringelse“, nådes han, meddele han selv, til at reducere sine Forpligtelser. Om Størrelsen af de Forpligtelser, der saaledes bliver tilbage, taler nu dette Citat:

De Personer og Vladasociationer, som tidligere har været mine Støtter, er det endnu. Jeg har reduceret de forskellige Summer, for hvilke jeg nu er eneste Garant, saaledes at jeg kan klare mig med en Trediedel af den mig tilfæede Kommission.

Om Arten af Kapt. Christmas' ameritanle Forpligtelser har disse Citater enkeltvis og samlede givet fuldstændig Belysning.

Om Forpligtelsernes Tilseførelse i dette Tjekbit som tidligere vidner Kaptajn Christmas ligeledes selv, idet han endnu i Lørdags (d. 15. Febr.) offentlig har udtalt i en Erklæring:

I Besiddelse af et utvetydigt Mandat og i Genhold til bestemt formulerede Uftaler og Tilsvag fra den daværende Regeringschef har jeg maattet paadrage mig Forpligtelser, om hvilket det for alles Vedkommende var givet, at de stulde indfries, naar det ønskede Resultat var naaet.

Ad hvilke Veje, Kapt. Christmas nu endelig har tænkt sig Forpligtelsernes Indfrielse, det fremgaar klart af hans egne Ord i den sidstnævnte Erklæring: „Jeg nærer den mest ubetingede Villid til Regeringens og Rigsdagens Retfærdighedsfølelse.“ Saaledes forholder det sig altsaa med den Sag.

„Christensen-Stadil som Social-Reformator.“

Røbenhavn, Febr. 22. Under denne Overtkrift indeholder et Nummer af det i Aarhus udkomende Socialistblad „Demokraten“, som redigeres bl. a. af Folketingsmand Harald Jensen, en flammende Artikel mod Kultusminister Christensen, hvooraf vi nedenfor gengiver Begyndelsen. Naar man betænker, at Socialisternes og Regeringspartiet levede i en Slags Alliance, synes vi, det er et stift Stykke at behandle Kultusministeren paa denne Maade.

Hvile er nu Grundene til Socialistbladets Had mod Kultusministeren? Vi ved det ikke saa nøje, men vi kan tænke os, at den Omstændighed, at Christensen-Stadil gav Pastor Axel Wilton, nu i Høstebro, Ordre til at fagsøge Bladet i Anledning af nogle stammelige Betyndinger, det havde rettet imod ham, er en medvirkende Aarsag til Forbitrelsen mod Ministeren.

Altsaa „Demokraten“ skriver: „Det var Synd at sige, at „Arth. Stifst.“ har været Kultusministeren

en naadig Dømmet. Bladet har opvært med Historier, der stulde vise, hvor overlegen, hvor smaalig, ja rent ud sagt, hvor utidig hovmodig han til forskellige Lejligheder er optraadt overfor Personer, der har søgt ham som Minister. Saa var det Bistopperne, som han havde ladeet staa op under en Audienz; saa var det den ny Rettor ved Aarhus Latinshole, som han havde nægtet at modtage, og saa var det en Kunstnerinde, som han havde raadet til at rejse ud paa Landet for at hylpe Karrieren.

Hvor meget eller hvor lidt der har været i disse Historier, ved vi ikke, men noget har der utvivlsomt ligget til Grund for dem.

Og selv om Historierne var sande, vilde Ministeren som Polititær ikke Børøres videre deraf. Underledes naar Christensen Stadil inde paa Rigsdagens agerer fornem og overlegen og endda paa Omraader, hvor der ikke er hjernefæ Grund betill; da fortjener det Opmærksomhed, idet Mandens Opdræden tjener til Belysning af hans politiske Personlighed. Og det skal straks siges, at Christensen-Stadil er den af alle Ministrene, som har stuffed mest og stuffed ikke mindst sine egne Partifæller.

Naar en Gang Kirkelovens Historie skal skrives, vil Christensen-Stadils Deltagelse i disse Loves Behandling ikke forrige Antallet af hans Beinædere. Hvad der fra hans Side er præfæret af Unnættelse, dumstolt Overlegenhed og foretoren Ruditæisme, skal der ledes længe om.

Det er da ogsaa udenfor al Tvivl, at Christensen-Stadil vil berede sig selv et stort politisk Nederlag i denne Sag, og der er virkelig noget i Rgterne om hans eventuelle Tilbagetræden — men ogsaa kun noget. Selv om Stadil havde større politiske Synner paa sin Samvittighed, vilde han dog saa Lov at blive i Ministeriet, thi hans Tilbagetræden vilde blive mere end en Pind til Ministeriets Ligtætte. Vi vil saa en Kirketommisjon, trods Ministerens Dnkte, og vi vil saa denne Kommission, uden at en Gaaud vil røre sig fra Vestre berimod. Vel er der tilfynneløden Enighed mellem Ministeren og Flerallet i Udvalget for Kirkelovene, men den Enighed er byrt købt og den kan maasse holde 2. og 3. Behandling over, men den holder ikke Slagtetiden med.“

Universitetets Tilblivelse. Man har hidtil — uden Bøvis — antaget, at den Bavebulle, hvoeret Universitetet oprettedes, styldtes Kong Christian den første's Rejse til Rom i 1474.

I en Artikel af det Heste af „Historisk Tidsskrift“, der vil udkomme i de nærmeste Dage, giver cand. mag. Lindbæk den interessante Dphsning, at Bullen styldes Dronning Dorotheas Rejse til Rom 1475, og at hendes Søster, Kardinal Francesco Gonzaga, var den, der her, som ved alle Lejligheder, ydede hende og Kongen en værdifuld Støtte. For saa vidt som Kongen og Dronningen naturligvis paa Forhaand havde drøftet denne Sag, tilkommer der dog ogsaa Kongen en stor Del af Æren.

Paatænti Missionshus. Andre Missionsbener i Hørdum (Thy) paatænter at rejse et Missionshus. Man har allerede tegnet et Bølsø paa ca. 1200 Kr. Huset stulde helst kunne opføres i kommende Sommer.

Bludførlig Dødsfald. Esminarieforstander Larsens Frue i Jelling var forleden Eftermiddag paa Besøg paa Kjøbegaard. Or Aftenen hentede en Vogn fra Jelling Fruen. Hun var allerede kommen paa Vognen, da hun pludselig mærkede et Jildebæfindende. Hun kom ud af Vognen og kom atter ind paa Kjøbegaard, men døde i Følge „Vejsle Folleblad“ ganske kort efter.

At sure en Forkølelse i en Dag. Brug Laknative Bromo Quinine Siller. Alle Hvoetere tilhvoetereer Bøngens, hvis dette Middel Haar Bøil. G. W. Ørskovs Ravnestræet er paa hvoet 40fte. 305.

Udlandet.

Krigger i Sydafrika.

London, Marts 6. — Et Privattelegram til „Standard“ mener, at General De Wet og Præsident Steyn har trykset de engelske Linier i Natal, og nu konfereer med den øverstkommanderende General Louis Botha i Utrecht, Transvaal.

Krigger skuffet.

Köln, Marts 6. — Meddelelser fra Krighers fortrolige siger, at han er meget skuffet over Udfaldet af Boerdelegatene Wolmarus og Besfels Konferenc med Præsident Roosevelt og Statsminister Han. Det siges, at Krieger ikke vil gøre flere Forsøg paa at opnaa Intervention. Delegerne vil fra de Forenede Stater gaa til Sydafrika og sætte sig i Forbindelse med Lederne i Felten.

Dernes Salg for Rigsdagen.

Røbenhavn, Marts 5. — Premierminister Deunger overgav i Dag til Rigsdagens Behandling en Resolution, der git ud paa at vedtage de ved Dernes Salg af det dansk-ameritanle Concilium opstillede Betingelser.

Englands Krigsudgifter.

London, Marts 6. — Krigsdepartementets Udsættelsesforslag lyder paa 69,310,000 Lstl. (\$346,550,000). Krigsministeren holdt en Forbærs-tale for Regeringens Krigsforstel. Han hvoedte, at den kunde ikke være bedre, og at man aldrig havde set en større Krig eller en Krig med flere og større Bønsteligheder end denne. „Krigsdepartementet skal hver Dag sørge for Proviant til 300,000 Mand og 243,000 Heste i Sydafrika, og der indløber ikke en eneste Klage,“ erklærede han.

Med Hensyn til Rekrutteringen, sagde Krigsministeren, at Grænser efter hans Mening var naaet. Der kunde ikke ventes nogen Reduktion af Tropperne i Sydafrika, og Garnisonerne i Indien maatte rimeligvis forøges. Regeringen vilde foreslaa, at det tillødes Mand at hvoerde sig for tre Aar med ni Aar i Reserven. Han vilde foreslaa at danne en Reserve af frivillige, bestaaende af Mænd over 20 Aar, som ikke var i Stand til at oppløde de Krav, som filles til regulære Solbater.

Krigen har til Dato kostet op imod \$1,000,000,000.

Andres Skæbne.

Winnipeg, Man., Marts 6. — En Bereining, udsendt fra Hudson Bay Post ved Fort Churchill for omtrent 2½ Aar siden og gaaende ud paa, at den spenske Luftstipper Professor Andree og hans Ledføgere var blevet dræbt af Eskimoer, er betræftet ved Dphsninger, indløbne til Kompagniets Hovedkontor her. Alton Churchill, Faktor ved Churchill Kompagniets nordligste Post paa Vestfoden af Hudson Bugten, skriver, at de af ham udsendte Mand er vendte tilbage efter to Aars Underføglser med samme Efterretninger som de, der først offentliggjordes.

Sporene af Andree og hans Kammerater blev fulgt Hundreder af Mil, men det var umuligt at træffe den Eskimoflamme, som dræbte dem. Det siges der, at Eskimoerne saa Ballonen dale ned, og da den naaede Jorden kom tre mærkelige kløbe Mænd ud af den. De var bevæbnede med Gæver, som de afspyede. Andree og hans Kammerater blev da dræbt og hvoerbe alt, hvad de havde af nogen Værdi.

Kompagniets Mand fandt en af de nordligste Stammer i Besiddelse af Antve, Patroner og Tobak, som sandsynligvis havde tilhørt Andree og Følge, men var ikke i Stand til at faa nærmere Dphsning.